

چشم انداز

انتقاد جلیلی به پژوهشگران درباره رجوع به کارشناسان

کاندیدای انتخابات ریاست جمهوری در جمع مردم یزداز پژوهشگران بابت رجوع به کارشناسان انتقاد کرد.
”سعید جلیلی“ می‌گوید این نمی‌شود کسی بگوید هنوز می‌خواهم بررسی کنم، کارشناس‌ها را ببینم و مسئله بدانم. ببینم راحل‌ها چیستست، ما وقتش نداریم. نامزد چهاردهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری در جمع مردم یزد اظهار کرد: وقتی فرزندان شما در سخت‌ترین شرایط دفاع مقدس این حماسه‌ها را ساختند، امروز در عرصه‌های مختلف اقتصادی، فرهنگی، علمی، اجتماعی و… نمی‌توانند حماسه بیافرینند؟
افزود:از همان شبیه آغاز کار دولت باید حرکت کشور با قدرت شروع شود.

درک دوران جلیلی آرای خاموش را روشن می‌کند

فعال سیاسی اصلاح‌طلب با بیان اینکه از این قهر مستدام با انتخابات باید درس گرفت، گفت: خیلی‌ها اگر بفهمند چه اتفاقاتی قرار است بنا به سیاست‌های رسمی که آقای جلیلی دارند، پیش بیاید، آرایشان از حالت خاموش روشن می‌شود.محمدعلی ابطحی در گفت‌وگو با ایلنا، درباره مشارکت در انتخابات ریاست جمهوری، گفت: مهم‌ترین اتفاق این انتخابات، میزان پایین مشارکت است.
به دلیل اینکه جناح‌های مختلف، دیدگاه‌های مختلف و شخصیت‌های فریخته تا جایی که نتوانستند، برای شرکت در انتخابات دعوت کردند. چه برای رای به یک کاندیدا چه برای افزایش مشارکت در انتخابات. اما این قهر همچنان مستدام است که از انتخابات گذشته هم مانده بود، وجود داشت و وجود دارد. برخی از کسانی که در رأس حاکمیت هستند باید این درس‌ها را بگیرند و بفهمند اما ظاهراً نه در انتخابات مجلس و نه در این انتخابات نشانه‌هایی نیست که چنین درس‌هایی را گرفته باشند.

وی در پاسخ به این سوال که تحلیل شما از سید رای قالیباف چیست، گفت: بعضی تلاش‌های انجام شده توسط جناح آقای جلیلی و همراهان‌شان، طبیعی است که نیازی به درخواست به مشارکت وجود ندارد.
حس می‌کنند که تکلیف شرعی دارند و باید بر اساس این تکلیف مراقب باشند که آن یک دست بودن حکومت از دست نرود. نگران یکسری مسائل اجتماعی و سیاسی خارجی عملاً و قطعاً نیستند ولی در انتخابات شرکت می‌کنند. سپس در این دور یک درصدی رای خود آقای جلیلی است و درصدی هم رای آقای قالیباف است. این فعال سیاسی در ادامه افزود: در مجموع سید رای آقای پژوهشگران یک سید متفاوتی است، سیدی است که باید تک تک با آدم‌ها صحبت کرد شاید بپذیرند یا نپذیرند. تصور می‌کنند که حضور در این انتخابات به معنای این است که همه ابعاد این نظام را باید بپذیرند که آن هم ممکن است، ابعاد دیگر را قبول نداشته باشند.
راضی کردن این قشر که بخواهند به آقای پژوهشگران رای دهند تا بیاید و بسیاری از آن روندهای فعلی را تغییر دهد، کار دشواری است. این سیاستمدار اصلاح‌طلب درباره امیدها برای پیروزی پژوهشگران در انتخابات، گفت: یکی همین میزان آرای بیشتر و رای دوم پیوستن مجموعه سنتی و افرادی است که در حوزه رای آقای قالیباف به آقای پژوهشگران مراجعه کنند است. یک عده‌ای که رای ندادند وقتی باورشان شد که این میان این دو نفر است و یکی از آن‌ها می‌تواند مشکلات بین‌المللی را کم و دیگری اختلافات بین‌المللی را بیشتر کند، شاید فضای یک مقداری بهتر شود.
این شصت درصد نشان می‌دهد که خیلی‌ها از همه چیز این نظام گذشت‌اند و این موضوع دردناکی است.

۸۰ درصد از آرای قالیباف را می‌توان جذب کرد

یک فعال سیاسی گفت: آقای پژوهشگران در دور اول تلاش نکرد جامعه آرای خدویش را هدف گذاری کند و پیام‌های روشن، شفاف و دقیقی برای ایجاد انگیزه و امید برای این بخش از جامعه داشته باشد، این آرای خاموش حدود ۶۰ درصد می‌شود که آقای پژوهشگران نتوانست آن‌ها را به پای صندوق‌های رای بکشاند و این بزرگترین مشکل کمپین آقای پژوهشگران بود. ”سعید شریعتی“ در گفت‌وگو با ایلنا، درباره دو مرحله‌ای شدن چهاردهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری گفت: از ۶۱ میلیون ۴۵۰ هزار نفری که واجد رای دادن بودند ۲۴ میلیون و ۷۳۵ هزار و ۱۸۵ نفر در انتخابات شرکت کرده‌اند. این میزان مشارکت ۴۰ درصدی است است که اگر یک میلیون و ۲۵۶ هزار و ۹۵۹ آرای باطله که چیزی حدود ۵ درصد می‌شود را کم کنیم؛ میزان مشارکت مؤثر در انتخابات ۳۵ درصد است که از انتخابات مجلس ۱۴۰۲ هم کمتر است و این نشان می‌دهد آن تدبیری که از نسوی شورای نگهبان صورت گرفته بود که با تنوع بیشتر کاندیدها شاهد مشارکت بیشتری باشیم معطوف به نتیجه نبوده است و این به مسئله معنادار بودن انتخابات از نظر جامعه باز می‌گردد.
شریعتی افزود: در اصل پخش دیگری از انتخابات، بحث اثر گذار بودن نتیجه آن در شیوه اداره کشور است. به نظر می‌رسد با این رای‌ی که اتفاق افتاد تلقی جامعه این بود که حس با وجود آقای پژوهشگران قرار نیست تغییر ریلی در اداره کشور صورت گیرد. شریعتی گفت: در این فرصت کوتاه برای شکل‌گیری کمپین کافی و قدرتمند انتخاباتی به بخش‌های مردم نظر و جامعه هدف پیامش را برساند قابل قبول و توجیه است، همین ۱۰ میلیون یواز است که در فضای سرد و بی‌خیزه مذاق بیابرد خوب است و حرکت آقای پژوهشگران قابل تقدیر است اما در دور دوم این اقدامات باید تکمیل شود و پیام‌های روشن و دقیق به همراه برنامه‌های کانک‌کننده‌ای برای این بخش از جامعه باید داشته باشند که اگر انتخاب شود و در کسوت رئیس جمهوری قرار گیرد واقعا فرق می‌کند. این پیام باید به گروه‌هایی که رای ندادند ، مردد هستند و یا قهر کرده‌اند، داده شود.این فعال سیاسی یادآور شد: به هیچ وجه با ادبیات ملامت‌گرایانه و تحقیرآمیز نباید با این بخش از جامعه صحبت کرد.

همدلی | آرزو بخش‌سنده: انتخابات

ریاست‌جمهوری در مرحله اول دریافت‌های جدیدی را پیش‌روی اصولگرایان و اصلاح‌طلبان قرار داده، دریافت‌هایی که با نگاه‌های سیاسی رایج در گذشته نه تنها همخوان نیست، بلکه بیابگر تغییر شدید سید آرا در انتخابات است. اگر دوم خرداد سال ۷۶ قرن‌گذشته “سیدمحمدخامتی” را با آرای طبقه متوسط و ترقی‌خواهان تعریف می‌کردند یا “محمود احمدی‌نژاد” را به واسطه ساده‌زیستی و نگاه سنتی به مسائل ایدئولوژیک در خاستگاه طبقات پایین جامعه مورد تفسیر قرار می‌دادند، اما بعد از سال ۸۸ جزئی‌نگری بر اساس منافع اقتصادی و سیاسی جای سید آرای استاندارد گروه‌های سیاسی را گرفت، سال ۹۲ موضوع گشایش‌های اقتصادی برجسته و تخصصی شد و ادامه این مسیر در سال ۹۶ هنوز خاستگاه اجتماعی داشت. اما از سال ۱۴۰۰ رویگردانی از ظرفیت روسای جمهور فضا را برای رشد تندروها در دولت سیزدهم باز کرد. این گفت‌مان نه توانست اقتصاد را بهبود دهد نه مطالبه طبقات متوسط را برآورده کرد. تورم و گرانی از یکسو و سختگیری‌های اجتماعی و انسداد سیاسی از سوی دیگر حلقه را بر گلوگاه تنفس هر دوقشر تاثیرگذار اجتماعی تنگ کرد.از این روست که ریزش محسوس آرای کاندیداهای جبهه انقلاب در کنار مشارکت حداقلی‌تر از ۱۴۰۰ مبنای محاسبه سیاسی قرار گرفته است. چه اتفاقی در حال رخ دادن است؟ آیا سیاست در کف خیبان منفعت‌طلبانه و زیر‌کانه‌از گذشته به خدمت گرفته می‌شود؟

❖ **تحلیل این روزها برای تحلیلگران خبره هم دشوار است، چراکه مردم تردید می‌سازند و این تردیدسازری یک روش سیاسی برای مقابله با تندروها و بازیگری در «میدان کسب رای» شده است**
❖ **اگر سه گروه رای سیاسی در هم‌راهی سیاسی با کاندیدها را در نظر بگیریم، عده‌ای که نگاه ایدئولوژیک به رای دارند یا نامزد مطلوب خود را در دو سوی این جناح‌بندی می‌بینند، در حال کاهش هستند. این همان کاهش وفاداری به آرای جناحی است**

این سوالی است که پاسخ به آن قطعی نیست اما گمانه‌ها بر این است که دیگر هیچ گروه سیاسی نمی‌تواند بر آرای خود در سید شخصی حساب باز کند. رای کوچک قالیباف در مقابل جلیلی و رای بالای پژوهشگران در برابر جلیلی و قالیباف در حالی‌که قهر با انتخابات به مرز ۶۰ درصد از جامعه ایرانی رسیده، در نگاه اول قدرتمای مردم را نشان می‌دهد و در وهله دوم کیاست و مشارکت عمومی. اگر نگاهی به ریزش آرای کاندیداهای جبهه انقلاب ببینازیم وضعیت روشن‌تر خواهد شد. سید رای ۲۲ میلیونی اصولگراها در انتخابات ۱۴۰۰ به ۱۲ میلیون رای در سال ۱۴۰۳ رسید.

ریزش آرای اصولگرایان

در سال ۱۴۰۰ مشارکت ۴۸۸ درصدی رئیسی را به پاس‌تور رساند اما سه سال بعد از آن روزها مشارکت با ریزش محسوس به مرز ۴۰درصد رسیده است . کل آراه آموخده در انتخابات ریاست جمهوری سیزدهم ۲۸میلیون و ۹۳۳ هزار و ۴ رای بود، اما در این دوره از انتخابات تعداد رای دهندگان با ریزش بیش از ۴ میلیونی، به ۲۴ میلیون و ۵۳۵ هزار و ۱۸۵ نفر رسیده است.این در حالی است دومینوی کاهش مشارکت، فرار سرمایه و اخراج اسانید و سختگیری‌های سیاسی در داخل هیچ‌گاه دیده نشده و روسای جمهور بعد از استقرار در پاس‌تور بنا را گذاشته‌اند بر نقد گذشته. دولت روحانی، احمدی‌نژاد را نواخت و رئیسی و کابینه‌اش چوب

همدلی | **گروه سیاسی**؛ روحانی گفت: اگر قرار بود حاکمیت صدای تحریم را بشنود، در انتخابات مجلس دوازدهم می‌نشید. این نوع واکنش یعنی تحریم انتخابات بیشتر به نوعی «خودکشی جمعی» می‌ماند که از ترس مرگ به خودکشی دست زنیم و خودزنی تندترین جناح حاکمیت را به قدرت برساییم و فکر کنیم فروپاشی نوعی تغییر است. هر تغییری که خوب نیست، تغییری که ما عامل و فاعل آن باشیم، هم معلول آن. در تغییری که به تخریب بیانجامد آنچه فرو می‌پاشد ایران است و نه این جناح و آن جناح یا این دولت و آن دول‌نحسین روحانی، رئیس‌جمهور ایران در دولت‌های یازدهم و دوازدهم، در بیانیه‌ای از مردم برای شرکت در دور دوم انتخابات چهاردهم ریاست‌جمهوری در روز جمعه ۱۵ تیر دعوت کرد و آن را انتخاب بین دو راه و جهت‌گیری کاملاً متفاوت دانست؛ انتخاب بین پیشرفت واقعی‌بینانه و یا عقب‌گرد خیالی‌پایانه؛ انتخاب بین تعامل عزت‌مندانه یا تحقیر بین‌المللی. انتخابی که با «رای دادن و ندادن» سرونیشت حداقل یک دهه آینده را رقم می‌زند.به گزارش همدلی، روحانی در بخشی از بیانیه خود آورده است: انتخابات جمعه گذشته پیام روشن و رسایی داشت برای آنان که بخواهند ببینند و بشنوند. پیش از نیمی از مردم ایران، در انتخابات شرکت نکردند. ادامه روند کاهش در مشارکت در سه انتخابات اخیر از ۱۴۰۰ تا امروز، دستاورد کسانی است که بی‌انکه خود را پاس‌سخگوی مردم بداندند، برای آنان مهندسی انتخابات می‌کنند. از جمع عظیم ملت ایران، آنان که نیامدند به انتخابات، به تأیید صلاحیت‌های سلیقه‌ای اعتراض کردند و آنان که آمدند به رسانه‌های یاس و هیاهوی هراس، نه گفتند. میلیون‌ها نفر هم آگاهانه سخن‌ها را شنیدند و از میان آن‌ها بی‌اعتنا به گزارش‌های وارونه و ادعاهای وا‌هی، بهترین را برگزیدند. وی افزود:ما امروز با یک انتخاب حیاتی و تاریخی میان دو راه مواجه هستیم که اتفاقاً می‌توان همه را در کلمه‌های «تحریم» و «ضد تحریم» خلاصه کرد. از یک سو در «سیاست داخلی» رقابت میان تحریم (شرکت‌نگردن در انتخابات) و ضد تحریم (شرکت در انتخابات) است. میان آنان که موافق رای‌ دادن برای تغییر اوضاع هستند

سیاست

کاهش مشارکت و جابجایی سبد رای، ابتکار عمل را از جریان‌های سیاسی گرفت

قدرت‌نمایی مردم در سیاست

نقد را بر سر دولت روحانی نگه داشتند تا از مهلکه پاسخ‌گویی وضع موجود بگریزند. اما پیام مردم در انتخابات چند سال گذشته یکی است: «از شرایط موجود راضی نیستیم.»

سیگنال تخریب سبد آرا

پیش‌بینی‌ناپذیر شدن سید رای هر دوره برجسته‌تر می‌شود. به رغم ردصلاحیت‌ها و کاندایزه کردن «منوی انتخاب» برای مردم، اسباز جدیدی در میان عامه ایجاد شده که از آن به عنوان اهرم فشار بر گروه‌های سیاسی و قدرت استفاده می‌کنند. یکی از آنها آرای مردم در انتخابات هشتم تیر ماه بود. این همه تردید از تردید نیامده بود، بلکه کسانی که قطعاً می‌خواستند مشارکت کنند سیگنال‌های مخرب برای جناح‌های سیاسی می‌فرستادند. اگر فرض بر این باشد که همه نظرسنجی‌های ارائه شده با چند درصد خطا قابل استناد بوده است، اما نتایج نشان داد مردم حتی در نظرسنجی‌ها به نظرات نپایسی خود را آنگونه که باید بیان نمی‌کنند.

نزدیکی آرای جلیلی به قالیباف در حالی‌که بعد از شمارش آرا فاصله ۶ میلیونی را به تحلیگران نشان داد، همانقدر شوکار بود که ریختن رای رئیسی و اصولگراها در سید پژوهشگان. اگر فرض بر این باشد که آرای خاکستری در رای خاموش ۶۰ درصدی پنهان مانده ، سید رای ۱۰ میلیونی پژوهشگران از کدام خاستگاه به صندوق‌ها واریز شد؟

حذف وفاداری سیاسی مردم به جناح‌ها

مصاف مردم با تئوری‌های سیاسی و نظرسنجی‌ها نشان داد، وفاداری جناحی در حال رنگ باختن است. آنچه در کاهش مشارکت انتخابات مجلس دوازدهم وجود داشت و در ادامه انتخابات هشتم تیر را شکل داد، چهره زیرک مردم را در مقابل حیرتانی سیاسیون به نمایش گذاشت. مردم در دو انتخابات گذشته لباس وفاداری سیاسی را در دو سمت از تن درآورده‌اند و خود را پشت منفعت‌های اجتماعی و آینده‌نگرانه استنار کردند. انتخابات مجلس دوازدهم که در انتخابات یکدست‌سازان شهرو بود نشان داد خودی‌ها هم رای خود را برای جناح سیاسی نزدیک به خود خرج نمی‌کنند و آرای خاکستری هم نشان داد، در قبال وعده‌های بدون عمق سیاسی در فضای بسته به میدان نیامده است.

تحلیل این روزها برای تحلیلگران خبره هم دشوار است، چراکه مردم تردید می‌سازند و این تردیدسازری یک روش سیاسی برای مقابله با تندروی‌ها و بازیگری در «میدان کسب رای» شده است. ”محمدرض‌ا تاجیک“ نویسنده و استاد دانشگاه، مشاور رئیس‌جمهور و رئیس مرکز

بررسی‌های استراتژیک ریاست‌جمهوری در دولت سیدمحمدخامتی، در تحلیلی از برآیند انتخابات گفته‌است: «نتیجه انتخابات یک رخداد بود. رخداد قابلیت پیش‌بینی ندارد. تحلیل‌ها را دچار لکت و نظرسنجی‌ها را با بن‌بست مواجه می‌کند؛ نظرسنجی و تحلیل‌هایی نداشتیم که چنین پیش‌بینی‌ای از مشارکت ارائه کرده باشند. قبل از انتخابات گفته بودم امکان مشارکت با دم مسیحایی هم ممکن نیست و گفته بودم احساس شدیدی در جامعه وجود دارد که همان احساس مهجوری و بی‌قدرتی سیاسی، بی‌ثابری و بیگانهگی و یک نوع استیصال و نابوری سیاسی است. این احساس تا وقتی با برجاست اجازه کنش نمی‌دهد و خود کنش، عدم کنش و خود مشارکت عدم مشارکت، می‌شود. از طرف دیگر جامعه دچار خمودگی و انفعال آموخته‌شده است.»

رای پژوهشگان از سید اصلاح‌طلبی نبود

تاجیک در گفت‌وگوی با «انتخاب» ترجمه دقیق این وضعیت سیاسی را اینگونه به زبان می‌آورد که: دریافت عملی شعار «اصلاح‌طلب و اصولگرا دیگه تموم ماچ» در این فضا اتفاق افتاد. جریان اصلاحات تقریباً با تمام سرمایه خود به میدان آمد. رای‌ی که پشت سر آقای پژوهشگران رفته است از سید اصلاح‌طلبی نیست بلکه از روستاها و اقشار شهرهای کوچک است که بیشترین رای را به او دادند و نمی‌توان گفت از طبقه متوسط است که سید رای اصلاح‌طلبی است. اصولگرایان هم ریزش داشتند و نتوانستند همان رای‌ی که پشت سر آقای رئیسی داشتند را احیا کنند. بنابراین یک بحران مقبولیت و مشروعیت برای گروه‌های مرجع، افراد کارزماتیک و اشخاص دوازدهم وجود داشت و در ادامه انتخابات هشتم تیر را شکل داد، چهره زیرک مردم را در مقابل حیرتانی سیاسیون به نمایش گذاشت. مردم در دو انتخابات گذشته لباس وفاداری سیاسی را در دو سمت از تن درآورده‌اند و خود را پشت منفعت‌های اجتماعی و آینده‌نگرانه استنار کردند. انتخابات مجلس دوازدهم که در انتخابات یکدست‌سازان شهرو بود نشان داد خودی‌ها هم رای خود را برای جناح سیاسی نزدیک به خود خرج نمی‌کنند و آرای خاکستری هم نشان داد، دیگری را نیز شیوه بیان مردم پای صندوق‌ها یا ماندن در خانه دخیل کرد. منافع مردم از میدان سیاست و اقتصاد کشور در تضاد با هم قرار گرفته است.

پول‌پاشی هم سفره مردم را رونق داد اما به رغم صحت این نگاه سیاسی به آرای انتخابات ریاست‌جمهوری باید عوامل مؤثر دیگری را نیز شیوه بیان مردم پای صندوق‌ها یا ماندن در خانه دخیل کرد. منافع مردم از میدان سیاست و اقتصاد کشور در تضاد با هم قرار گرفته است. این تضاد منافع یکی از عوامل مؤثر بر اعوجاج آرای ریخته شده در صندوق‌ها یا عدم مشارکت ۶۰ درصدی است. اگر سه گروه رای سیاسی در هم‌راهی سیاسی با کاندیدها را در نظر بگیریم،

حسن روحانی:

تحریم انتخابات «خودکشی جمعی» است

و آنان که به نیت تغییر دادن شرایط از رای ندادن دفاع می‌کنند؛

نیت هر دو جریان یکی است(تغییر) اما یکی طرفدار مشارکت در انتخابات است و دیگری مدافع تحریم آن‌پوی تصریح کردنمن رای دادن را قیصل از آنکه وظیفه بدنام حق افراد می‌دانم. اما ما به حق خود، در برابر «کسنسور» خود (که فراتر از جناح و قوم و قشر و حتی حاکمیت است) مسئولیت و حتی تکلیف (مدنی) داریم. ایران خانه مشترک همه ملتست و در برابر سلیلی وپراگتر نمی‌تولیم بگوییم ما مسئولیت نداریم. در برابر سوراخ کردن این کشتی همه ما مسئولیم و نمی‌تولیم بگوییم به ما ربطی ندارد. یا همه با هم غرق می‌شویم یا همه با هم به ساحل می‌رسیم.

پیامدهای یک دولت تندرو

روحانی هشدار داد؛ با سر کار آمدن یک دولت تندرو که ایران را به ورطه جنگ و تحریم و فقر و فلاکت بیندازد همه ما ضرر می‌کنیم؛ چه رای داده باشیم چه رای نداده باشیم. تنها تفاوت این است که رای‌دهندگان می‌توانند مدعی شوند که به قدر وضع کوشیده‌اند؛ اما تحریم‌کنندگان جزئی از وضع موجود خواهند بود. بی تفاوتی و بی‌مسئولیتی در این انتخاب میان «مرگ و زندگی» و «جنگ و صلح» به معنای رستگاری نیست. هیچ کس ما را تشویق نمی‌کند که چه خوبا؛ شما سبب سقوط کشور یا رشد شدن نظام شوید. هیچ کس به ما تضمین نمی‌دهد که آینده بهتر از گذشته باشد. تحریم انتخابات، تحریم سیاست است و تحریم سیاست، تحریم سرنوشت خودمان است.

سایه انتخابات بر سیاست خارجی

روحانی با اشاره به تاثیر انتخابات در سیاست خارجی گفت: در «سیاست خارجی» هم، رقابت میان تحریم و ضد تحریم است. امروز دو نامزد داریم که یکی تحریم در سیاست خارجی و اقتصاد را نعمت می‌داند و دیگری از آن راجاعه می‌داند. یکی قطع رابطه با جهان را فرصتی می‌پندارد و دیگری آن را از دست دادن فرصت‌ها

تحلیل

محافظه‌کاران بریتانیایی در انتظار شکستی تاریخی؛

حزب کارگر به قدرت باز می‌گردد؟

مردم بریتانیا پنج‌شنبه برای انتخاب ۶۵۰ عضو جدید مجلس عوام به پسی صندوق‌های رای می‌روند. نظرسنجی‌ها در حالی تصویری از تسلط حزب کارگر را ترسیم می‌کند که کمتر کسی در سال ۲۰۱۹ و در آخرین انتخابات تصور می‌کرد چنین اتفاقی رخ دهد. در آن انتخابات “بوریس جانسون” نخست‌وزیر وقت، اکثریت قاطع محافظه‌کاران را در پارلمان کسب کرد و با به دست آوردن یک مأموریت نمادین برای عملی ساختن برکسیت، توانست آن‌را به سرانجام برساند. بریتانیا از آن زمان به طور رسمی از اتحادیه اروپا خارج شد اما زندگی پس از برکسیت برای حزب محافظه کار دشوار بوده‌است. یورونیوز نوشت، اکنون حزب کارگر و رهبر آن “سِرِی‌یر استارمر” امیدوارند رای‌دهندگان به آنها اقبال نشان دهند و با توجه به ناکامی‌هایی که حزب محافظه‌کار در طول این سال‌های پسا‌بر کسیت داشته، بالاخره به سمت حزب کارگر متمایل شوند.برخی از نظرسنجی‌ها حزب کارگر را با ۲۰ درصد اختلاف پیش‌تر از محافظه‌کاران نشان می‌دهند، به این معنی که استارمر می‌تواند با اکثریت بیش از ۲۰۰ کرسی نخست وزیر شود و این دولت را به یکی از قاطعانه‌ترین دولت‌های تاریخ بریتانیا تبدیل خواهد کرد. در همین حال، محافظه‌کاران یکی از بدترین انتخابات‌های تاریخ خود را سپری می‌کنند و ممکن است “رشی سوناک” به‌اولین نخست‌وزیر تاریخ بریتانیا تبدیل شود که کرسی خود را هم از دست می‌دهد.

بحران کامل برای حزب محافظه کار

حمایت از محافظه‌کاران که در ۱۴ سال گذشته تحت پنج رهبر مختلف حکومت کرده‌اند به شدت افت کرده است. پس از سقوط جانسون، ایزتراس دوره کوتاه و ناموفقی نخست‌ وزیر نبود و پوند در آن دوران به پایین‌ترین حد خود در ۳۷ سال گذشته سقوط کرد. پس از آن سسوناک هندی‌تبار که یک بانکدار بود، برای احیای این وضعیت وارد میدان شد اما او هم نتوانسته کاری از پیش ببرد. حتی سیاست‌های رادیکال او در حوزه مهاجرت و اخراج آنها و فرستادنشان به روان‌داهم نتوانسته خشم رای‌دهندگان بریتانیایی را برطرف سازد.سوناک با مشروط کردن انتخاب مجدد خود به طرح بحث‌برانگیز اخراج پناهجویان به رواندا، تلاش کرد رای‌دهندگان را که نگران بالا رفتن شمار مهاجران غیرقانونی هستند، به خود جلب کند. اما طرح رواندا واکنش‌ها را برانگیخت و ملت را متفرق ساخت و حتی دادگاه عالی آن را غیرقانونی اعلام کرد. طرفداران آن هم از این واقعیت که دو سال پس از اعلام اولیه این طرح هنوز هیچ پروازی انجام نشده، ناامید شده‌اند.وضعیت در حزب محافظه‌کار به حدی بحرانی است که بسیاری از اعضای این حزب تصمیم گرفته‌اند در این انتخابات در حوزه خود نامزد نشوند. این نشان می‌دهد زنگ خطر تا چه اندازه در این حزب به صدا در آمده است.

حزب کارگر در قدرت؟

اگرچه پیروزی حزب کارگر برای ماه‌ها قطعی به نظر می‌رسیده، اما منابع نزدیک به این حزب می‌گویند این نگرانی وجود دارد که چنین برتری راحت و ثابتی در نظرسنجی‌ها در روز انتخابات برعکس عمل کند.با این حال تردید زیادی وجود ندارد که آنها در نهایت به زودی دولت را در بریتانیا به دست خواهند گرفت. هدف اصلی این حزب مقابله با بحران هزینه‌های زندگی از طریق «بجاده ثروت» برای طبقه کارگر است. اما محافظه‌کاران از همین حالا منتقد این طرح هستند و می‌گویند حزب کارگر در صورت رشد کند اقتصادی خیلی زود ناچار خواهد شد که مالیات‌ها را افزایش دهد.

قدرت گرفتن راست افراطی؟

این انتخابات همچنین می‌تواند شاهد ورود “تابیجل فاراز” فعال برکسیت و عضو سابق پارلمان اروپا برای اولین بار به مجلس عوام باشد و او را اولین ژمن زمانی که اعلام کرد در حوزه انتخاباتی خود در کلکتون در اسکس نامزد خواهد شد، بسیاری را شوکه کرد. این هشتمین تلاش او برای عضویت در پارلمان بریتانیا خواهد بود.بازگشت لیبرال‌ها؟همچنین لیبرال دموکرات‌ها امیدوارند که پس از شکست‌های تلخ در انتخابات قبلی دوباره خودی نشان دهند. طبق برخی نظرسنجی‌ها این حزب می‌تواند بیش از ۶۰ کرسی کسب کند. این حزب قیصل برای “توقف برکسیت” مبارزات انتخاباتی داشت و یکی از مشتاق‌ترین حامیان ایجاد روابط نزدیک تر اقتصادی، تجاری و امنیتی با اتحادیه اروپا است.

سرنوشت حزب حاکم فرانسه در ابهام

آینده حزب راست میانه حاکم بر فرانسه پس از شکستی سنگین از جریان راست افراطی در دور نخست انتخابات پارلمانی یکشنبه(پریروز) در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است.برخی تحلیل‌گران و کارشناسان در این خصوص حتی احتمال انحلال و پایان حیات این حزب سیاسی را در آینده مطرح کرده‌اند.مانوئل ماکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه که پس از شکست حزبی‌ش در انتخابات اروپایی، دست به انحلال پارلمان زده و خواستار برپایی انتخاباتی زودهنگام برای گزینش اعضای جدید پارلمان در این کشور شده بود، یکشنبه شب پس از اعلام نتایج اولیه آرا در دور نخست این انتخابات با شکست دیگر ائتلاف میانه رو تحت رهبری خود روبرو شد.ماکروننمیستد‌ها در حالی با کسب ۲۰۰۰ درصد آرا در جایگاه سوم قرار گرفتند که ائتلاف احزاب چپ، موسوم به «جبهه مردمی جدید» بسا اختصاص ۲۸۱ درصد آرا به خود پایین‌تر از حزب راست افراطی «جتماع ملی» در رتبه دوم قرار گرفتند. راست افراطی که پیش‌تر نیز انتخابات اروپایی را برده بود روز یکشنبه در بی ائتلاف با بخشی کوچک از راست میانه به رهبری “اریک سوتی” موفق شد با کسب ۳۳۵ درصد آرا، دو برابر بیشتر از انتخابات پارلمانی پیشین در فرانسه، در صدر بیاستد.مانوئل ماکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه پس از شکست در انتخابات قانون گذاری اروپایی با وعده «شفاف‌سازی اساسی» دست به انحلال پارلمان زد و خواستار برگزاری انتخابات زودهنگام شد.